

Refleksjonsbrev for september Merkur

Samtidig som vi starter barnehageåret med søkelys på tilvenning og relasjoner, jobber vi ansatte også med å observere barnas interesser og initiativ. Å velge et tema til prosjekt skal være gjort ut ifra demokratiske tankemåter. Alle barn skal kunne få oppleve demokratisk deltakelse ved å bidra og medvirke til barnehagens innhold, uavhengig av kommunikasjonsevner og språklige ferdigheter (Rammeplan for barnehagen, 2017). Hva ser vi at barna er opptatt av? Hva viser de egentlig interesse for? Under et av refleksjonsmøtene våre sa en av de ansatte «Når barna ennå ikke kan prate så mye, må vi reflektere over barnas uttrykk». Og det er nettopp dette vi ansatte bør være på jakt etter, barnas uttrykk og barnas 100 språk.

Ut ifra observasjoner bestemte vi oss for at temaet for prosjekt skulle være fugler. Når barna ble levert om morgenen kunne vi sitte i vinduet på avdelingen og se på fuglene som spiste fra gresset utenfor. I utetiden kommenterte barna fuglene vi så rundt barnehagen. «Se» og «pip-pip» kommenterte barna. Vi har brukt september på å se etter fugler både fra avdelingen, på barnehagens uteområde og på turer utenfor barnehagen.

Med 100-språkligheten i tankene bestemte oss for å uttrykke oss gjennom tegning. Barna har vist stor interesse for tegnemateriell og sammen med fugle-interessen valgte vi å begynne der. Vi iscenesatte rommet med fuglelyder, tegnemateriell og bildeinspirasjon. Barna tegnet, og flere av barna pratet om fuglenes utseende, fuglelyder og fuglearter. Noen av barna uttrykte seg på andre måter, ved å peke på bilder og de tegnet på sin egen måte. Underveis og i etterkant av aktivitetene har de ansatte reflektert rundt barnas uttrykksmåter. Var det kanskje litt fattig med kun hvite kopiark og tegnesaker? Kunne vi utvidet barnas muligheter noe? Hva ville vi selv brukt om vi skulle formet noe med fugler som inspirasjon? Kan vi tilføre nye og andre materialer?

Sammen med planlagte prosjektaktiviteter, ønsker vi også å synliggjøre prosjektet i det fysiske miljøet på avdelingen. Vi ønsker å få prosjektet til å bli en del av hverdagen, og vi har reflektert rundt dette. Hvordan får vi prosjektet til å leve i hverdagen? Hvordan kan vi synliggjøre prosjektet som en del av det fysiske miljøet? Vi har allerede testet ut litt, ved å plante prosjektrelevante spor i det fysiske miljøet. Vi prøver ut en tanke om at hvis vi ansatte beriker miljøet med invitasjoner og provokasjoner, så kan dette bidra til at prosjektet kan leve mer i hverdagen. Vi har hengt opp fugler i greina i taket og vi bruker prosjektoren til å spille av videoer som viser fuglene på nært hold, og vi hører på fuglelyder. Vi har hengt opp kunstneriske bilder med fuglemotiver, og vi har hentet inn bøker som handler om fugler. Vi har også hatt fjær tilgjengelig på avdelingen noe som har gitt oss flere spontane situasjoner med utforskning med fjær. Barna har blåst på fjærene kastet dem opp i luften og sett dem sveve ned.

Videre i oktober skal vi fortsette med skogsturene våre hvor vi kan se etter fugler. Kanskje vi kan finne noen spor etter fugler? Kanskje vi hører noen nye lyder? Vi ønsker også i å utvide tegneaktiviteten vår med å tilføre andre materieller. Vi vil gå på jakt etter materieller så barna kan uttrykke seg på nye og flere måter. Hvilke materialer ville vi selv brukt om vi skulle forme en fugl? Kan vi plukke med oss noe fra skogsturene våre? Vi ansatte skal fortsette å være på jakt etter barnas uttryksmåter. De hundre språkenes pedagogikk innebærer å både akseptere alle barns uttrykk slik de er, samtidig som alle barn skal få mulighet til å utvide sine uttryksmåter mest mulig variert og så grundig som mulig (Carlsen, 2021).

Litteratur:

Kunnskapsdepartementet. (2017). Rammeplan for barnehagen.

Carlsen, K. (2021). Reggio Emilia: atelierkultur og utforskende pedagogikk. Fagbokforlaget.